

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

גדרים-כל כנויי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מירא												
כל כינויי גדרים כנדרים, וחרמים - כחרמים, ושבועות - כשבועות, ונזירות - כנזירות.												
האומר לחברו מודרני ממך, מופרשני ממך, מרוחקני ממך, שאני אוכל לך, שאני טועם לך - אסור.												
מנודה אני לך - ר"ע היה חוכך בזה להחמיר.	[רבי עקיבא]											
כל כינויי גדרים כנדרים.												
מאי שנא גבי נזיר דלא קתני להו לכולהו, ומאי שנא גבי גדרים דקתני לכולהו?												
משום דנדר ושבועה כתיבי גבי הדדי תני תרתין, וכיון דתני תרתין תני לכולהו.												
וליתני כינוי שבועות בתר גדרים												
אידי דתנא גדרים דמיתסר הפצא עליה, תנא נמי חרמים דמיתסר הפצא עליה, לאפוקי שבועה דקאסר נפשיה מן הפצא.												
פתח בכינויין: כל כנויי גדרים, ומפרש ידות: האומר לחבירו מודר אני ממך. ותו, ידות אינשי?												
איירי בהון, וחסורי מיחסרא												
כל כינויי גדרים כנדרים, וידות גדרים כנדרים.	והכי קתני:											
ולפרוש כינויין ברישא												
ההוא דסליק מיניה ההוא מפרש ברישא												
במה מדליקין ובמה אין מדליקין? אין מדליקין כו'	כדתנן:											
במה טומנין ובמה אין טומנין? אין טומנין כו'	[כדתנן]											
במה אשה יוצאה ובמה אינה יוצאה? לא תצא אשה.	[כדתנן]											
וכל היכא דפתח לא מפרש ברישא?												
יש נוהלין ומנחילין, נוהלין ולא מנחילין, ואלו נוהלין ומנחילין	והתנן:											
יש מותרות לבעליהן ואסורות ליבמיהן, מותרות ליבמיהן ואסורות לבעליהן, ואלו מותרות לבעליהן ואסורות ליבמיהן	[והתנן]											
יש טעונות שמן ולבונה, שמן ולא לבונה, ואלו טעונות שמן ולבונה יש טעונות הגשה ואין טעונות תנופה, תנופה ולא הגשה, ואלו טעונות הגשה	[והתנן]											
יש בכור לנחלה ואין בכור לכהן, בכור לכהן ואין בכור לנחלה, ואיזהו בכור לנחלה ואין בכור לכהן	[והתנן]											
הלין משום דאושו ליה, מפרש ההוא דפתח ברישא.												
במה בהמה יוצאה ובמה אינה יוצאה	והא [תנן]											
דלא אושא												
יוצא גמל	וקתני:											
אלא לאו דווקא, זימנין מפרש ההוא דפתח ברישא, זימנין ההוא דסליק מפרש ברישא.												
ואיבעית אימא: ידות אידי דאתיין מדרשא, מפרש להון ברישא.												
ולפתח הדין ברישא												
מיפתח פתח בכינויין דאורייתא ברישא, והדר מפרש ידות דאתיין ליה מדרשא.												
הניחא למאן דאמר כינויין לשון נכרים הן, אלא למ"ד לשון שבדו להן חכמים להיות נודר בו, מאי איכא למימר?												
מי קתני ידות? ולא חסורי קא מהסרת לה? אקדים נמי ותני: ידות - כל ידות גדרים כנדרים, וכל כינויי גדרים כנדרים, ואלו הן ידות: האומר לחבירו, ואלו הן כינויין: קונם, קונח, קונס.												

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

נדרים-כל כנויי	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וידות היכא כתיב?												◊
(במדבר ו) איש כי יפליא לנדור נדר נזיר להזיר לה'												◊
נזיר להזיר - לעשות ידות נזירות כנזירות	ותניא:											◊
אין לי אלא כנזירות, בנדרים מניין?												◊
ת"ל: איש כי יפליא לנדור נדר נזיר להזיר לה', מקיש נזירות לנדרים ונדרים לנזירות, מה נזירות עשה בו ידות נזירות כנזירות, אף נדרים עשה בהם ידות נדרים ומה נדרים עובר בכל יחל ובכל תאחר, אף נזירות עובר בכל יחל ובכל תאחר ומה נדרים - האב מיפר נדרי בתו ובעל מיפר נדרי אשתו, אף נזירות - האב מיפר נזירות בתו ובעל מיפר נזירות אשתו.												◊
מ"ש גבי נזירות? דכתיב: נזיר להזיר, נדרים נמי הא כתיב: לנדור נדר, והיקשא למה לי?												◊
אי כתב נדר לנדור כדכתב נזיר להזיר, כדקאמרת לא צריך היקשא, השתא דכתיב: לנדור נדר, דברה תורה כלשון בני אדם.												◊
הניחא למאן דאית ליה דברה תורה כלשון בני אדם, אלא למאן דלית ליה דברה תורה כלשון בני אדם, האי לנדור נדר מאי עביד ליה?												◊
דריש ליה: לעשות ידות נדרים כנדרים, ומקיש נזירות לנדרים. נזיר להזיר - דריש ליה: מלמד, שהנזירות חל על הנזירות.												◊
ולמ"ד דברה תורה כלשון בני אדם, ונזיר להזיר דריש: לעשות ידות נזירות כנזירות, שהנזירות חל על הנזירות מנא ליה?												◊
הניחא אי ס"ל כמ"ד אין נזירות חל על נזירות												◊
אלא אי ס"ל כמ"ד נזירות חל על נזירות, מנא ליה?												◊
נימא קרא לזיור, מאי להזיר? שמעת מינה תרתי.												◊
אית תנא דמפיק ליה לידות מן לנדור נדר, ואית תנא דמפיק ליה מן (במדבר ל) כל היוצא מפיו יעשה.	במעבא אמרי:											◊
ומה נדרים עובר (במדבר ל) בכל יחל ובל תאחר.	אמר מר:											◊
בשלמא כל יחל דנדרים משכחת לה, כגון דאמר ככר זו אוכל ולא אכלה - עובר משום כל יחל דברו, אלא כל יחל דנזירות היכי משכחת לה? כיון דאמר הריני נזיר הוה ליה נזיר, אכל קם ליה בכל יאכל, שתה קם ליה בכל ישתה.												◊
לעבור עליו בשנים.	רבא:											◊
בל תאחר דנזירות היכי משכחת לה? כיון דאמר הריני נזיר הוה ליה נזיר, אכל קם ליה בכל יאכל באומר לכשארצה אהא נזיר.												◊
ואי אמר כשארצה ליכא כל תאחר.												◊
כגון דאמר לא אפטר מן העולם עד שאהא נזיר, דמן ההיא שעתא הוה ליה נזיר, מידי דהוה האומר לאשתו הרי זו גיטיך שעה אחת קודם מיתתי - אסורה לאכול בתרומה מיד, אלמא אמרינן: כל שעתא ושעתא דילמא מיתת, הכא נמי לאלתר הוי נזיר, דאמרינן: דילמא השתא מיתת.	רבא:											◊
כגון דנזיר והוא בבית הקברות.	רב אחא בר יעקב:											◊
הניחא למ"ד לא חיילא עליה נזירות מאלתר, אלא למ"ד מאלתר חיילא עליה, מי איכא כל תאחר?												◊
חיילא נזירות עליה מאלתר, וכי פליגי - לענין מלקות פליגי.	ועוד, האמר מר בר רב אשי:											◊
אפ"ה קם ליה בכל תאחר, משום דקא מאחר נזירות דטהרה.												◊
הואיל וכן, נזיר שטימא עצמו במזיד - עובר משום כל תאחר דנזירות טהרה.	רב אשי:											◊
עובר בכל תאחר תגלחתו, ולא מיבעיא למ"ד תגלחת מעכבת, אלא אפ"ה למ"ד תגלחת אינה מעכבת, מצות גילוח מיהא לא מיקיים.	רב אחא בריה דרב איקא:											◊
עובר בכל תאחר קרבנותיו.	מר זוטרא בריה דרב מרי:											◊

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדרים-כל כנויי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומן הכא נפקא ליה? מהתם נפקא ליה: (דברים כג) כי דרוש ידרשנו - אלו חטאות ואשמות מהו דתימא, חידוש הוא שהידשה תורה בנויר.												◇
מאי חידוש?											^	◇
אילימא דלא מתפס ליה לחטאת נזיר בנדר											!	◇
הרי חטאת חלב שאין מתפסה בנדר, ועובר בכל תאחר											ז	◇
אלא מאי חידושה? סד"א, הואיל ואם אמר הריני נזיר אפילו מן חרצן הוי נזיר לכל, אימא לא ליעבור עליה משום בל תאחר, קמ"ל.											!	◇
כי נזיר מן חרצן הוי נזיר לכל											ז	◆
אין נזיר עד שזיז מכולן											ז	◆
מאי איכא למימר?											ז	
ועוד, האי חידוש לחומרא הוא											ז	◇
אלא מאי חידושה? דסד"א, הואיל ואם גילח על אחת משלשתן יצא, לא ליעבור עליה בכל תאחר, קמ"ל.											!	◇
ואיבעית אימא: מאי חדושה? משום דלא מתפסו בנדר											!	◇
והא דקא קשיא לך חטאת חלב											ז	
חטאת חלב קאתיא לכפרה, חטאת נזיר למאי אתיא?											!	◇
והרי חטאת יולדת, דלא אתיא לכפרה, ועבר עליה משום בל תאחר											ז	◇
ההיא קא שריא לה למיכל בקדשים.											!	◇
ומה נדרים - האב מיפר נדרי בתו ובעל מיפר נדרי אשתו, אף נזירות - האב מיפר נזירות בתו ובעל מיפר נזירות אשתו.	אמר מר:											■
למה לי היקשא? תיתי במה מצינו מנדרים												ז
דילמא גבי נדרים הוא דמיפר, משום דלא אית ליה קיצותא, אבל גבי נזירות דאית ליה קיצותא, דסתם נזירות ל' יום - אימא לא, קמ"ל.											!	◇
האומר לחבירו מודר אני וכו'.												■
בכולן עד שיאמר שאני אוכל לך, שאני טועם לך.	שמואל:											■
מודר אני ממך, מופרשני ממך, מרוחקני ממך - ה"ז אסור שאני אוכל לך, שאני טועם לך - ה"ז אסור	מיתבי:											ז
בד"א - באומר שאני אוכל לך, שאני טועם לך.	הכי קתני:											!
שאני אוכל לך שאני טועם לך - אסור, מודרני ממך ומופרשני ממך מרוחקני ממך - ה"ז אסור	והתניא איפכא:											ז
וכבר אמר מודרני	תני הכי:											!
אי הכי, היינו רישא ועוד, אסור אסור ל"ל למתני												ז
טעמא דאמר שאני אוכל לך, שאני טועם לך - הוא דאסור וחבירו מותר, אבל אמר מודרני הימך לחודיה - שניהן אסורין	אלא אמר שמואל:											■
מודרני הימך - שניהן אסורין.	כי הא דאמר ר' יוסי בר' חנינא:											■
הריני עליך חרם - המודר אסור, אבל מדיר לא	תנן:											ז
כגון דפריש ואת עלי לא.												!
את עלי חרם - הנודר אסור, אבל מודר לא	[תנן]											ז
כגון דפריש ואנא עלך לא.												!

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדרים-כל כנויי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מ'מרא	אבל סתמא מאי? שניהן אסורים								⚡			
	הריני עליך ואת עלי - שניהן אסורין								⚡			◊
	הדין הוא דשניהם אסורין, הא סתמא - הוא אסור וחברו מותר								⚡			◊
	מודר אני לך - שניהם אסורין, מודרני הימך - הוא אסור וחברו מותר.											◊
	והא מתניתין דקתני הימך, ואוקימנא למתניתין לשמואל, בכולן עד שיאמר שאני טועם לך ושאני אוכל לך - הוא דאסור וחברו מותר, אבל במודרני הימך - שניהם אסורין											⚡
	טעמא דאמר שאני אוכל לך ושאני טועם לך - הוא דאין הוא אסור אלא באכילה, הא מודרני ממשך - אסור אפילו בהנאה.											⚡
	ואם לא אמר אלא שאני אוכל לך ושאני טועם לך - אסור אפילו בהנאה											⚡
	טעמא דאמר שאני אוכל לך ושאני טועם לך - הוא דאסור, אבל אמר מודרני הימך - לא משמע דאמר אסור											⚡
	מאי טעמא?											^
	מודר אני ממשך - לא משתעינא בהדך משמע, מופרשני ממשך - דלא עבידנא עמך משא ומתן משמע, מרוחקני ממשך - דלא קאימנא בד' אמות דילך משמע.											!
	לימא קסבר שמואל: ידים שאין מוכיחות לא הוויין ידים											⚡
	אין, שמואל מוקים לה למתני' כר' יהודה											!
	דיים שאין מוכיחות לא הוויין ידים											!
	גופו של גט: הרי את מותרת לכל אדם											⚡
	ודין דיהוי ליכי מינאי ספר תירוכין ואיגרת שבוקין.											⚡
	אמאי דחיק שמואל לאוקומה למתני' כרבי יהודה? לוקמה כרבנן אע"ג דאין ידים מוכיחות											⚡
	מתני' קשיתיה, אמאי תאני שאני אוכל לך, שאני טועם לך? ליתני שאני אוכל, שאני טועם ש"מ, בעינן ידים מוכיחות.											!
	דיים שאין מוכיחות - אביי אמר: הוויין ידים											⚡
	לא הוויין ידים.											⚡
	אמר קרא: (במדבר ו) נזיר להזיר ל"ו, מקיש ידות נזירות לנזירות, מה נזירות בהפלאה, אף ידות נזירות בהפלאה.											⚡
	לימא, בפלוגתא דר' יהודה ורבנן קמיפלגי											⚡
	גופו של גט: הרי את מותרת לכל אדם											⚡
	ודין דיהוי ליכי מינאי ספר תירוכין וגט פטורין ואיגרת שבוקין											⚡
	אביי דאמר כרבנן, ורבא דאמר כרבי יהודה											⚡
	אנא דאמרי אפי' לר' יהודה, עד כאן לא קאמר רבי יהודה בעינן ידים מוכיחות - אלא גבי גט, דבעינן כריתות וליכא, אבל בעלמא מי שמעת ליה?											!
	אנא דאמרי אפי' לרבנן, ע"כ לא קאמרי רבנן דלא בעינן ידים מוכיחות - אלא גבי גט, דאין אדם מגרש את אשת חברו, אבל בעלמא מי שמעת להו?											!
	הרי הוא עלי, הרי זה עלי - אסור, מפני שהוא יד לקרבן											⚡
	טעמא דאמר עלי - הוא דאסור, אבל לא אמר עלי - לא											⚡
	תיובתא דאביי											⚡

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדרים-כל כנויי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מ"מרא	אמר לך אביי:											◇
טעמא דאמר עלי - הוא דאסור, אבל אמר הרי הוא ולא אמר עלי - הרי הוא דהפקר, הרי הוא דצדקה קאמר.												!
והא מפני שהוא יד לקרבן קתני												◇
אלא אימא: טעמא דאמר עלי - הוא אסור וחבירו מותר, אבל אמר הרי הוא - שניהן אסורין, דדלמא הרי הוא הקדש קאמר.												!
הרי זו חטאת, הרי זו אשם, אע"פ שהוא חייב חטאת ואשם - לא אמר כלום. הרי זו חטאתי, הרי זו אשמי, אם היה מחויב - דבריו קיימין	מיתבי:											◇
תיובתא דאביי												◇
הא מני? ר' יהודה היא.	אמר לך אביי:											!
אנא דאמרי אפילו לרבי יהודה	והא אביי הוא דאמר:											◇
הדר ביה.												!
אלא לימא, רבא דאמר כרבי יהודה												◇
אנא דאמרי אפילו לרבנן, עד כאן לא קאמרי רבנן דלא בעינן ידיים מוכיחות - אלא גבי גט, דאין אדם מגרש את אשת חבירו, אבל בעלמא בעינן ידיים מוכיחות.	אמר לך רבא:											!
יש יד לקידושין או לא?	בעי רב פפא:											◇
היכי דמי?												^
אילימא דאמר לה לאשה הרי את מקודשת לי, ואמר לחבירתה ואת נמי												!
פשיטא, היינו קידושין עצמן												◇
אלא כגון דאמר לה לאשה הרי את מקודשת לי, ואמר לה לחבירתה ואת, מי אמרינן ואת נמי אמר לה לחבירתה, ותפסי בה קידושין לחבירתה, או דלמא ואת חזאי אמר לה לחבירתה, ולא תפסי בה קידושין בחבירתה?												!
ומי מיבעי ליה לרב פפא?												◇
מי סבר שמואל ידיים שאין מוכיחות הויין ידיים?	והא מדאמר ליה רב פפא לאביי:											◇
מכלל דסבירא ליה לרב פפא דיש יד לקידושין												◇
חדא מגו מאי דסבירא ליה לשמואל אמר ליה לאביי.												!
יש יד לפאה, או אין יד לפאה?	בעי רב פפא:											◇
היכי דמי?												^
אילימא דאמר הדין אוגיא ליהוי פאה והדין נמי												!
ההיא פאה מעלייתא היא												◇
כי קא מיבעיא ליה - כגון דאמר והדין ולא אמר נמי												!
מאי?												^
מכלל דכי אמר שדה כולה תיהוי פאה הוויא פאה												◇
אין												!
מנין שאם רוצה לעשות כל שדהו פאה עושה? ת"ל: (ויקרא יט) פאת שדך	והתניא:											◇
מי אמרינן כיון דאיתקש לקרבנות, מה קרבנות יש להם יד אף פאה יש לה יד, או דלמא כי איתקש - לבל תאחר הוא דאיתקש?												^
והיכא איתקש?												◇

